

Súd: Okresný súd Poprad
Spisová značka: 12C/46/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8718205090
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Zelený
ECLI: ECLI:SK:OSPP:2020:8718205090.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Poprad sudcom JUDr. Františkom Zeleným v právnej veci žalobcu 1) I. S. D., T. XX. X. XXXX, H. Q. XXXX/XX, C., štátne občianstvo Slovenská republika, práv. zast. N. M. W., Z. U., C. XX, Y., V.: XXXXXXXX 2) I. I. G. D., T. X. X. XXXX, H. Q. XXXX/XX, C., zastúpeného zákonným zástupcom matkou I. S. D., T. XX. X. XXXX, H. Q. XXXX/XX, C., proti žalovanému I. D., T. XX. X. XXXX, U. H. H. Q. XXXX/XX, C., korešpondenčná adresa D. M. XXX, C. F. N. I. I., Z., T. G. J. XX, C., V.: XXXXXXXX1, v konaní o zákaz priblíženia sa žalovaného k žalobcom a zákaz vstupu do obydlija s prísl., takto

rozhodol:

I. Súd z a k a z u j e žalovanému vstúpiť do obydlija - rodinného domu a priestorov prislúchajúcich k rodinnému domu k. Ú. G. G., B. C., B. C. - G. G., O. Q. XXXX/XX, kde býva žalobkyňa.

II. Z a s t a v u j e konanie v časti žaloby uloženia zákazu žalovanému priblížiť sa ku žalobkyni do vzdialenosti 50 metrov.

III. Žalobkyňa má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % s tým, že o výške náhrady rozhodne súd I. inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí.

odôvodnenie:

1. Žalobcovia sa žalobou doručenou súdu dňa 8.10.2018 domáhali, aby žalovanému zakázal priblížiť sa k žalobkyni v 1./rade a k maloletému žalobcovi v 2./rade do vzdialenosti 50 metrov odo dňa vyhlásenia rozsudku a zároveň zakázal žalovanému vstúpiť do obydlija - rodinného domu a priestorov prislúchajúcich k rodinnému domu v k. ú. G. G. T. O. Q. XXXX/XX, Y. žalobcovia bývajú a to odo dňa vyhlásenia rozsudku. Uplatnili si náhradu trov konania.

Žalobu v písomnom podaní odôvodnili tým, že uznesením Okresného súdu C. Č. Y. XXC XX/XXXX zo dňa 12.9.2018 súd vydal neodkladné opatrenie, ktorým nariadil žalovanému nevstupovať do rodinného domu a priestorov prislúchajúcich k rodinnému domu a nepribližovať sa k nim do vzdialenosti 50 metrov. Zároveň súd uložil povinnosť žalobkyni v 1./rade v lehote 30 dní podať žalobu vo veci samej a to vydanie zákazu priblíženia sa žalovaného k žalobcom a vstupu do obydlija. Manželstvo žalobkyne v 1./rade so žalovaným bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Poprad č. k. XXP XXX/XXXX zo dňa 20.9.2018. Na čas po rozvode bolo mal. dieťa I. G. D. Y., T. X. X. XXXX zverené do starostlivosti matky a otcovi bola uložená povinnosť prispievať na jeho výživu sumou 200,- eur mesačne. Styk rodičov k mal. dieťaťu súd neupravil. Žalovaný žalobkyňu v 1./rade fyzicky a verbálne napádal a atakoval ju aj pred ich maloletým dieťaťom. Túto fyzicky napadol, v dôsledku čoho bola práceneschopnou. K popisu správania sa žalovaného k dieťaťu odkázala na dôvody uvedené v návrhu na vydanie neodkladného opatrenia. Žalovaný neodkladné opatrenie nerešpektuje. Aj po rozvode manželstva žalobkyňa má vážne obavy o svoj život, zdravie, bezpečnosť ako aj o zdravie a bezpečnosť maloletého dieťaťa. Žalovaný

ich psychicky terorizuje, prenasleduje neustálymi telefonátmi a SMS-správami v rôznych hodinách. U maloletého je narušený psychický vývoj. Odkedy dieťa so žalovaným nekomunikuje, je kľudnejšie. Žalovaný sa správa nevyspytateľne. Správanie sa žalovaného je predmetom šetrenia policajného orgánu a orgánu rozhodujúceho o priestupkoch.

Na preukázanie svojich tvrdení predložili lekárske správy, fotodokumentáciu o SMS-správach, fotodokumentáciu o následkoch fyzického útoku žalovaného, navrhli vypočuť žalobkyňu a zabezpečiť spis Okresného súdu Poprad sp. zn. XXP XXX/XXXX a priestupkový spis Okresného úradu Poprad.

Ako strana v konaní žalobkyňa ďalej uviedla, že mal. syn Michal sa narodil pred uzavretím manželstva. Po jeho narodení strany uzavreli manželstvo. Toto bolo krátku dobu usporiadané. V priebehu manželstva ju žalovaný viackrát napadol, vyhrážal sa jej aj zabitím. Podrobne popísala priebeh fyzického útoku z roku 2018, kedy pri nehode ohľadne dispozíciou s počítačovou tlačiarňou ju žalovaný pritlačil dverami auta, čím jej spôsobil zranenia, v dôsledku ktorých bola práceneschopná do 4.3.2019. Bola vyšetrená na traumatologickej aj psychologickej ambulancii. Žalovaný na ňu žiarli, neustále ju sledoval, zaujímal sa kde a s kým trávi čas. Počas trvania manželstva strany na pozemku, ktorý je v jej výlučnom vlastníctve, postavili rodinný dom. Od mesiaca február 2018 žalovaný odišiel za prácou do zahraničia, Spolkovej republiky Nemecko a od uvedenej doby sa zdržiava na jej neznámej adrese. Žalovaný opakovane navštívil maloletého syna v škole, chcel ho zobrať so sebou, v čom mu zabránila. Maloleté dieťa má zdravotné problémy, ktoré doposiaľ nie sú jednoznačne diagnostikované.

2. Rozsudkom zo dňa 6.3.2019 súd zakázal žalovanému vstúpiť do obydľia - rodinného domu a priestorov prislúchajúcich k rodinnému domu v k. ú. G. G., B. C., obec C. - G. G., O. Q. XXXX/XX, Y. býva žalobkyňa v 1./rade a žalobca v 2./rade, zakázal žalovanému priblížiť sa k žalobkyňi do vzdialenosti 50 metrov. Žalobu žalobcu v 2./rade zamietol, žalobkyňi v 1./rade priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. rozhodnutia, ktorým sa konanie končí. Žalovanému nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v 2./rade nepriznal.

3. Súd vychádzal z ustáleného skutkového stavu, podľa ktorého uznesením zo dňa 12.9.2018 sp. F. XXC XX/XXXX G. na základe návrhu žalobcov nariadil žalovanému I. nevstupovať do rodinného domu T. O. Q. XXXX/XX D. C. a nepribližovať sa k ich osobám do vzdialenosti 50 metrov. Zároveň pod bodom II uložil povinnosť žalobkyňi v 1./rade v lehote 30 dní podať žalobu vo veci samej, a to na vydanie zákazu priblíženia sa žalovaného k žalobcom a vstupu do obydľia. Na základe odvolania žalovaného proti rozhodnutiu o nariadení neodkladného opatrenia Krajský súd v Prešove uznesením zo dňa 8.11.2018 potvrdil uznesenie súdu prvého stupňa vo výroku I. o nariadení žalovanému nevstupovať S. M. S. T. O. Q. XXXX/XX D. C. Z. T. G. Y. B. I. S. D. do vzdialenosti 50 metrov a vo výroku o uložení povinnosti žalobkyňi v 1./rade podať žalobu na zákaz žalovaného vstupovať do obydľia. Zrušil uznesenie vo výroku o povinnosti žalobkyne v 1./rade podať žalobu vo veci samej na vydanie zákazu priblíženia sa žalovaného k žalobcom. V prevyšujúcej časti zmenil uznesenie tak, že návrh zamietol. Podľa odôvodnenia rozhodnutia žalobkyňa vo vzťahu k maloletému dieťaťu neosvedčila, aby žalovaný sa dopustil konania smerujúceho priamo voči maloletému dieťaťu spôsobujúcemu mu trauma. Z komunikácie otca s dieťaťom nevyplýva ohrozenie psychického zdravia maloletého dieťaťa, ale svedčí len o napätej situácii súvisiace s rozvodom manželstva. Na upokojenie situácie v rodine je postačujúce nariadenie žalovanému nevstupovať do rodinného domu a nepribližovať sa výlučne ku žalobkyňi. Zrušenie uloženia povinnosti podať žalobu na súd na vydanie zákazu približovať sa k žalobcom žalovaným nemá oporu v zákone, pretože dosiahnutie účelu bolo realizované neodkladným opatrením. Uznesením sp. zn. XXP XXX/XXXX o dňa 11.12.2018, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 1.1.2019 súd zamietol návrh žalobkyne na vydanie neodkladného opatrenia, aby súd určil styk otca s dieťaťom tak, aby otec mohol syna kontaktovať osobne a zobrať si ho len na základe dohody s matkou za presne dohodnutých podmienok, ktorá bude presne informovaná, kde sa bude maloletý nachádzať, pričom otec matke oznámi príchod z práce aspoň jeden týždeň dopredu a s matkou sa dohodne minimálne 48 hodín pred stretnutím. Podľa odôvodnenia uznesenia podaný návrh je prakticky nevykonateľný, pretože súd o.i. v inom konaní rozhodol o uložení povinnosti žalovanému nevstupovať do rodinného domu a nepribližovať sa k matke a k maloletému dieťaťu. Rozsudkom Okresného súdu Poprad sp. zn. XXP XXX/XXXX zo dňa 20.9.2018, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 18.10.2018 súd rozviedol manželstvo účastníkov, maloleté dieťa I. D. zveril do osobnej starostlivosti a výchovy matky a určil povinnosť otcovi na dieťaťa prispievať výživným 200,- eur mesačne.

Podľa správy I. F. R. zo dňa 17.9.2018 dňa 8.9.2018 bola žalobkyňa v 1./rade ošetrovaná na OCP v Poprade po napadnutí manželom. Na vyšetrenie sa dostavila pre bolesti v oblasti chrbtice. Pacientke bolo doporučené suché teplo, rehabilitačné návody a medikamentózna liečba. Dňa 27.9.2018 žalobkyňa

bola ošetrená na ortopedickej ambulancii. Z dôvodu bolestí v oblasti hrudníkovej chrbtice pacientke bola doporučená medikamentózna liečba. Podľa fotodokumentácie predloženej žalobkyňou, na tele menovanej sa nachádzajú pomliaždeniny. Žalobkyňa súdu predložila fotokópiu displeja mobilného telefónu o SMS-správach medzi stranami v konaní. Podľa lekárskej G. I. I. D., klinického psychológa dňa 24.10.2018 sa žalobkyňa podrobila psychologickému vyšetreniu na žiadosť všeobecného praktického lekára. Podľa záveru lekárskej správy žalobkyňa trpí reakciou na stres s adaptačnými poruchami, s prvkami PTSD, syndróm emocionálneho a psychického týrania, fobicko-úzkostnou poruchou, depriviáciou základných emocionálnych potrieb bez organickej alterácie CNS.

4. Na základe takto ustáleného skutkového stavu dospel k záveru, že žaloba žalobkyne v 1./rade je dôvodná. Strany za trvania manželstva nadobudli do bezpodielového spoluvlastníctva nehnuteľnosť - rodinný dom. Žalovaný sa voči žalobkyni dopúšťal počas trvania manželstva fyzického aj psychického násillia, hrozil jej násillím, ktoré konanie je predmetom šetrenia iných orgánov. V dôsledku jeho konania sa ho žalobkyňa pri stretnutiach bojí, pôsobí to na ňu stresujúco s následnými adaptačnými poruchami. Bol u nej diagnostikovaný syndróm emocionálneho a psychického týrania a fobicko-úzkostná porucha. Tým sa pre žalobkyňu ďalšie spolunažívanie so žalovaným stalo neznesiteľným. Súd preto vylúčil žalovaného z užívania domu patriaceho do bezpodielového spoluvlastníctva, čím nie je spochybnené vlastnícke právo žalovaného k danej nehnuteľnosti. Žalobkyňa má právo domáhať sa svojich osobnostných práv a to ochrany svojej osobnosti, zachovania jej telesná integrita a duševnej integrity, života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy voči osobe, ktorá do týchto práv zasahuje. Za takéto právo je možné považovať aj právo nepribližovať sa k nej. Preto zároveň súd uložil povinnosť žalovanému nepribližovať sa k žalobkyni do vzdialenosti 50 metrov. Splnenie tejto povinnosti bolo dočasne zabezpečené nariadením neodkladného opatrenia. Pretože žalobkyňa zotrvala na podanom návrhu aj po rozhodnutí súdu druhej inštancie o neodkladnom opatrení, ktorý zrušil súdom nariadenú povinnosť podať žalobu vo veci samej, zákon nevyklučuje, aby obsah neodkladného opatrenia bol totožný s výrokom vo veci samej. V časti uloženia povinnosti žalovanému vo vzťahu k maloleťému synovi súd žalobu zamietol. Tak, ako vyplýva z unesenia Krajského súdu v Prešove zo dňa 8.11.2018, v konaní nebolo preukázané, aby súd mal uložiť povinnosť žalovanému nepribližovať sa k mal. dieťaťu. Manželstvo strán bolo rozvedené. Maloletý G. I. H. zverený do výchovnej starostlivosti matky. Je povinnosťou rodičov za danej situácie upraviť si rodičovské práva a povinnosti pri styku rodiča s maloleťým dieťaťom, do starostlivosti ktorej dieťa zverené nebolo, a v prípade, ak sa rodičia nedohodnú, na návrh jedného z rodičov styk upraví súd. Súd nevykonal dôkaz vyžiadanimi si priestupkových spisov Okresného úradu Poprad z dôvodu hospodárnosti, pretože žalovaný v priebehu konania skutkové tvrdenia žalobkyne nespochybnil a súd vo veci mohol rozhodnúť aj na základe predložených a vykonaných dôkazov. Vychádzajúc z času podania žaloby žalovaný mal dostatok času zvoliť si zástupcu v konaní, preto je súd toho názoru, že návrhom žalovaného doručeným súdu krátko pred pojednávaním neboli splnené podmienky na odročenia pojednávania stanovené v ust. § 183 ods.2,3 CSP.

5. Proti rozsudku podal odvolanie žalovaný. Na začiatku a aj na konci svojho odvolania zdôraznil, že sú splnené podmienky pre zrušenie rozhodnutia súdu prvej inštancie, keďže v konaní došlo k vade uvedenej v ust. §365 ods.1 písm. b) CSP a teda súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Neboli splnené podmienky na prejednanie a rozhodnutie vo veci v neprítomnosti žalovaného a jeho zástupcu. Zdôraznil, že už zo žaloby vyplýva, že pracuje v zahraničí konkrétne v Nemecku a na Slovensko docestoval len 05. 03. 2019 vo večerných hodinách za účelom doriešenia súdnych záležitostí. Navyše poukázal na uznesenie Krajského súdu v Prešove 15Co/73/2018, ktoré bolo vydané v konaní Okresného súdu Poprad XXC/XX/XXXX. U žalovaný poukázal nato, že bola zrušená povinnosť žalobkyne v 1/ rade podať žalobu vo veci samej na vydanie zákazu približovať žalovaného k žalobcom. Navrhol rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušiť a vrátiť späť resp. žalobu zamietnuť a to zmeneným rozhodnutím. Odvolanie nesmerovalo proti zamietavej časti rozhodnutia vo vzťahu k žalobcovi v druhom rade.

6. Krajský súd uznesením zo dňa 17.7. 2019 zrušil rozsudok a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konania. Podľa odôvodnenia rozhodnutia súd odvolanie žalovaného posúdil ako čiastočne dôvodné. Súd prvej inštancie vykonal dokazovanie, na základe ktorých dospel k nesprávnym skutkom a právnym záverom. Žiadosť strany o odročenie pojednávania preto, že si strana sporu zvolila právneho zástupcu „na poslednú chvíľu“ je potrebné posúdiť na základe konkrétnych okolností (1 Obdo 1/2014). V

predmetnom spore išlo o prvé pojednávanie, samotný predmet sporu je vážnym zásahom nielen do práv žalobkyne, ale aj do práv žalovaného. Z neprevzatých zásielok, ale aj z vyjadrenia žalobkyne vyplýva, že žalovaný pracuje v zahraničí. Je nesporné, že sa ospravedlnil v deň vytýčeného pojednávania, predsa len zhruba dve a pol hodiny pred jeho začatím a išlo o prvé pojednávanie vo veci samej. Súd prvej inštancie mal vychádzať z predmetu konania, podania advokáta, okolnosti prípadu a vyhovieť žiadosti o odročenie pojednávania. Ponechal na úvahu súdu prvej inštancie skutočnosť, že o nároku žalobkyne v prvom rade bolo rozhodnuté neodkladným opatrením Okresného súdu Poprad O. Č..Y.. XXC/XX/XXXX-XX F. XX. XX. XXXX D. G. G. O. Y. G. C. Č..Y.. XXCo/XX/XXXX-XX F. XX. XX. XXXX D. Y. S.D. C. Ž. (D. V. O.e odvolacieho súdu o neodkladnom opatrení). Súdu prvej inštancie uložil povinnosť zaoberať sa vyššie uvedenými okolnosťami odvolacieho súdu a vo veci opakovane rozhodnúť.

7.Po vrátení veci právny zástupca žalovaného v písomnom podaní k veci uviedol, že súd I. inštancie vykonaným dokazovaním dospel k nesprávnym skutkovým a právnym záverom. Za nepravdivé pokladá tvrdenia žalobkyne o jeho násilníckom správaní. Tvrdenia sú účelové s cieľom zabrániť styku maloletého syna so žalovaným. Žalobkyňou predkladané listinné dôkazy nepreukazujú skutočnosť, že má agresívne sklony a ohrozoval žalobkyňu alebo ich syna. K tomuto má vytvorený silný citový vzťah, ktorý je bezproblémový. Žalobkyňa mu bráni stretávať sa osobne s dieťaťom a snaží sa zámerne natrvalo zachovať tento stav. Rovnako bráni žalovanému v telefonickom kontakte s mal. dieťaťom. Tým dochádza k porušovaniu jeho práv ako rodiča, ale aj práv dieťaťa. Úpravu styku s dieťaťom považuje preto za kľúčovú. Žalobkyňa nijako neosvedčila, aby sa dopustil konania smerujúceho priamo voči maloletému synovi spôsobujúceho mu traumy, čo potvrdil aj súd II. inštancie v Y. G..F.. XXCo XX/XX.

8.Žalobkyňa na pojednávaní zobrala žalobu späť v časti zákazu priblíženia sa žalovaného k žalobkyňi s odkazom na rozhodnutie súdu a vysloveného právneho názoru súdu druhej inštancie. Ďalej uviedol, že v časti žaloby o zákaze styku otca s mal. dieťaťom I. G. D. prebieha na OS Poprad samostatné konanie pod sp.zn. XXP XX/XXXX, kde v konaní bolo nariadené znalecké dokazovanie. Preto aj v tejto časti zobral žalobu späť. V zostávajúcej časti žaloby poukázal na doterajšie prednesy a vyjadrenia. Žalobkyňa naďalej navštevuje psychologickú ambulanciu PhDr. Vaška v Poprade, kde každý mesiac chodí na terapiu. Jej obava voči žalovanému pretrváva naďalej a rozhodnutie o zákaze vstupu žalovaného do obydlija je jediným rozhodnutím, ktoré jej zabezpečuje pocit bezpečia. Manželstvo so žalovaným je rozvedené, a od mesiaca február 2019 je na súde vedené konanie o vyporiadanie BSM po rozvoze manželstva. Doposiaľ v tomto konaní nebolo rozhodnuté. Predmetom konania o vyporiadanie BSM je v podstate iba nehnuteľnosť - rodinný dom, ktorý navrhla prikázať do jej vlastníctva. Pozemok nie je predmetom vyporiadania, pretože je v jej výlučnom vlastníctve. Z pripojeného G. XXC XX/XXXX vyplýva, že žalovaný bol riešený v priestupkovom konaní v mesiaci marec - apríl 2018, čo súviselo s napadnutím žalobkyne.

9.Žalovaný s čiastočným späťvzatím žaloby vyslovil súhlas a v zostávajúcej časti žiadal žalobu zamietnuť. Poukázal na právoplatné rozhodnutie súdu o zákaze priblíženia sa žalovaného k žalobkyňi, preto nevidí dôvod, pre ktorý by mal byť zakázaný žalovanému vstup do obydlija. V prípade, že sa v obydlií bude nachádzať žalobkyňa, žalovaný nebude môcť do tohto obydlija vstúpiť. Žalobkyňa odôvodňuje návrh strachom. Už vydaním neodkladného opatrenia o zákaze priblíženia sa ku žalobkyňi, bolo žalobkyne v dostatočnej miere vyhovené.

10.Súd po doplnení dokazovania vypočutím žalovaného zistil nasledujúci skutkový stav:

11.Ako strana v konaní žalovaný ďalej uviedol, že manželstvo so žalobkyňou som uzavrel v roku 2012. Manželstvo bolo rozvedené dňa 18.9.2018. Počas trvania manželstva si postavili rodinný dom na pozemku žalobkyne v jej výlučnom vlastníctve. Na výstavbu si zobrali hypotéku, ktorú splácam on. V konaní o vyporiadanie BSM sa nedomáha prikázania domu vlastníctva, avšak žiada určité finančné prostriedky za vyporiadanie. Ešte pred uzavretím manželstva sa im narodilo jedno dieťa. V súčasnosti prebieha konanie na návrh žalobkyne, aby bol zakázaný styk otca s mal. dieťaťom. Spolužitie hodnotí ako v podstate uspokojivé. Problém nastal vtedy, keď mal záujem rozšíriť rodinu o ďalšie dieťa. Žalobkyňa mala problémy s otehotnením. To nakoniec vyústilo k rozpadu manželstva. Návrh na rozvod manželstva podala ona. Podľa jej názoru dôvody pre rozvod manželstva, že mali byť tie, že nemôže

mať deti, že má problémy so štítnou žľazou, že je alkoholik, nestará sa o rodinu, nikam s nimi nechodí, že ju bije. S rozvodom nesúhlasil. Preto si žalobkyňa potrebovala vybaviť papiere od polície. Potom chodili za ním policajti, spomínali mu, že sa dopúšťa domáceho násillia. Dvakrát bol z domu vykázaný na 10 dní. Žalobkyňa mu začala brániť stretávať sa s dieťaťom. Dňa 10.2.2018 večer upratoval v garáži rodinného domu, keď mu prišla SMS- správa od manželky, ktorá sa rovnako zdržiavala v rodinnom dome. V SMS správe nadávala na jeho príbuzných a na neho, preto za ňou zašiel, ohradil sa voči tomu. V tom čase pracoval u otca žalobkyne manuálne, a keby bolo pravdou, že ju udrel päšťou do tváre, vyzeralo by to inak. Na to žalobkyňa začala kričať, že ju napadol a privolala políciu. Na to prišli policajti, najprv dvaja, potom jej otec, lebo syn už spal. Následne sa dostavili ďalší dvaja policajti. Na políciu ho vypočuli a oznámili mi vykávanie z bydliska. Vyzdvihol si ešte osobné veci. V dome bol jej otec so synom, lebo žalobkyňa odišla do nemocnice. Policajti boli v rodinnom dome vtedy po prvýkrát. Dovtedy neboli riešené žiadne ich manželské nezhody. Poprel, aby žalobkyňa v uvedený deň nejako ublížil. Desať dní nemohol vstúpiť do rodinného domu. Zdržoval sa chvíľu u sestry v Poprade, chvíľu spával v aute. Po návrate domov so žalobkyňou komunikoval. Vzťahy sa im usporiadať nepodarilo. Pracoval na týždňovky, domov chodil na víkendy. Začal pracovať v Nemecku, kedy 3 týždne bol tam a týždeň doma. Deň, ktorý žalobkyňa spomína ako ďalší konflikt kvôli tlačiarňi, v tento deň bol doma. Potreboval si vytlačiť nejaký dokument na tlačiarňi, ktorá sa nachádzala na poschodí. Zistil však, že dokument si nemôžem vytlačiť, pretože mu žalobkyňa vypla internet. Požiadal ju, aby internet zapla, načo mu odvetila, aby si ho zabezpečil sám. Tak som sa rozhodol, že tlačiareň si zoberie a zájdem k sestre v Poprade, ktorá internet mala a tam si dokument vytlačím. Tlačiareň naložil do auta. Žalobkyňa s tým nesúhlasila a došlo ku konfliktu. Priznal, že keď si žalobkyňa tlačiareň vyťahovala z auta von, tak dverami auta buchol tak, že ju zasiahli. Nebolo to však nič vážne. Žalobkyňa si tlačiareň z auta vybrala a odišla s ňou domov. Vedel, čo bude nasledovať, preto rovno odišiel na policajnú stanicu a spýtal sa, či už žalobkyňa volal ohľadne domáceho násillia. Bolo mu povedané, že už áno. Čakal som, kým sa dostaví na policajnú stanicu aj ona. Oboch ich policajti vypočuli a opäť dostal 10 dní zákaz vstupu do obydllia. S policajtmí bol v dome zobrať si osobné veci. Vtedy sa žalobkyňa vyjadrila, že tlačiareň si už zobrať môže. Opäť sa zdržiaval striedavo u sestry, u mamy vo Vernári. Od tohto incidentu bol rodinnom dome iba raz s policajtom, pretože si chcel zobrať nejaké papiere. Z rodinného domu sa doposiaľ nevystaľhoval, má tam všetky osobné veci. Toho času pracuje v Nemecku na riadnu pracovnú zmluvu. V podstate je stále tam, domov dochádza iba v rámci súdnych pojednávaní a cez dovolenku. Do rodinného domu má záujem chodiť. Rovnako má záujem usporiadať si vzťahy so žalobkyňou a vyriešiť otázku stretávania sa s dieťaťom. Vypije si iba príležitostne. Psychicky ani fyzicky manželku netýral. Nemá zadržaný vodičský preukaz. To sa udialo v minulosti ale bez vzťahu k žalobkyne. V čase spolužitia pred uzavretím manželstva nebolo na neho podané žiadne trestné oznámenie a nie je voči nemu vedené trestné konanie. Žalovaný napriek výkon práce v zahraničí a iba sporadickej prítomnosti v mieste bydliska deklaroval záujem pokračovať v užívaní nehnuteľnosti.

Podľa § 27a ods. 1, 9, 10 Zákona č. 171/1993 Z.z.

(1) Policajt je oprávnený vykázať z bytu alebo domu alebo iného priestoru spoločne obývaného s ohrozenou osobou a aj z jeho bezprostredného okolia (ďalej len "spoločné obydllie") osobu, u ktorej možno na základe zistených skutočností očakávať útok na život, zdravie, slobodu alebo zvlášť závažný útok na ľudskú dôstojnosť ohrozenej osoby, najmä vzhľadom na predchádzajúce takéto útoky; súčasťou vykávania zo spoločného obydllia je aj zákaz vstupu vykáwanej osobe do spoločného obydllia počas 10 dní od vykávania. Policajt je oprávnený vykázať zo spoločného obydllia takúto osobu aj počas jej neprítomnosti.

(9) Vykávanie zo spoločného obydllia končí uplynutím 10 dní od vykávania zo spoločného obydllia, ak ďalej nie je ustanovené inak. Doručením návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia na súd (11be) počas vykávania zo spoločného obydllia sa trvanie vykávania zo spoločného obydllia predlžuje až do nadobudnutia vykonateľnosti rozhodnutia súdu o tomto návrhu, o čom sa vykávaná osoba upovedomí v rámci poučenia podľa odseku 6 <aspi://module='ASPI'&link='171/1993 Z.z.%252327a'&ucin-k-dni='30.12.9999'>; útvar Policajného zboru poskytne ohrozenej osobe súčinnosť pri doručovaní návrhu neodkladného opatrenia.

(10) Ak sa počas vykávania zo spoločného obydllia zistí, že neboli splnené podmienky vykávania zo spoločného obydllia podľa odseku 1 <aspi://module='ASPI'&link='171/1993 Z.z.%252327a'&ucin-k-dni='30.12.9999'>, vykávanie zo spoločného obydllia útvar Policajného zboru ukončí, o čom sa ohrozená osoba a vykávaná osoba neodkladne upovedomí.

Podľa Čl.20 ods.5 Ústavy SR

(5) Iné zásahy do vlastníckeho práva možno dovoliť iba vtedy, ak ide o majetok nadobudnutý nezákonným spôsobom alebo z nelegálnych príjmov a ide o opatrenie nevyhnutné v demokratickej spoločnosti pre bezpečnosť štátu, ochranu verejného poriadku, mravnosti alebo práv a slobôd iných. Podmienky ustanoví zákon.

Podľa Čl.21 Ústavy SR

(1) Obydlie je nedotknuteľné. Nie je dovolené doň vstúpiť bez súhlasu toho, kto v ňom býva.

(2) Domová prehliadka je prípustná len v súvislosti s trestným konaním, a to na písomný a odôvodnený príkaz sudcu. Spôsob vykonania domovej prehliadky ustanoví zákon.

(3) Iné zásahy do nedotknuteľnosti obydlija možno zákonom dovoliť iba vtedy, keď je to v demokratickej spoločnosti nevyhnutné na ochranu života, zdravia alebo majetku osôb, na ochranu práv a slobôd iných alebo na odvrátenie závažného ohrozenia verejného poriadku. Ak sa obydlie používa aj na podnikanie alebo vykonávanie inej hospodárskej činnosti, takéto zásahy môžu byť zákonom dovolené aj vtedy, keď je to nevyhnutné na plnenie úloh verejnej správy

Podľa § 123 O.z., vlastník je v medziach zákona oprávnený predmet svojho vlastníctva držať, užívať, požívať jeho plody a úžitky a nakladať s ním.

Podľa § 146 ods.2 O.z.

(2) Ak sa z dôvodu fyzického alebo psychického násillia alebo hrozby takého násillia vo vzťahu k manželovi alebo k blízkej osobe, ktorá býva v spoločnom dome alebo byte, stalo ďalšie spolužitie neznesiteľným, môže súd na návrh jedného z manželov obmedziť užívacie právo druhého manžela k domu alebo bytu patriacemu do bezpodielového spoluvlastníctva, prípadne ho z jeho užívania úplne vylúčiť.

12.S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a citované zákonné ustanovenia mal súd preukázané, že žaloba je dôvodná. Aj keď bolo manželstvo strán rozvedené, ustanovenie § 146/2 O.z. možno na daný prípad aplikovať za použitia analógie

13.Obmedzenie, prípadne vylúčenie užívateľského práva manžela predstavuje výnimočný a závažný zásah do jeho vlastníckeho práva v záujme ochrany práv na život a zdravie blízkych osôb a to zo zákonom stanovených dôvodov. Tými sú bezpodielový spoluvlastnícky vzťah manželov, spolužitie s hrozbou domáceho násillia, fyzické alebo psychické násillie, realizácia násillia alebo hrozby, neznesiteľnosť ďalšieho spolužitia. Násilné správanie nemusí vykazovať znaky trestného činu.

14.Strany za trvania manželstva nadobudli do bezpodielového spoluvlastníctva nehnuteľnosť - rodinný dom, ktorý bol zároveň obydliím oboch strán. Po rozvode manželstva rozsudkom, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 18.10. 2018, sa strany o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva majetku, ktoré o.i. predstavuje rodinný dom, nedohodli. Na návrh žalobkyne o vyporiadaní rozhoduje súd. Žalovaný sa voči žalobkyni najmä po ňou podanom návrhu na rozvod manželstva z dôvodu pretrvávajúcich konfliktov týkajúcich sa hlavne rozdielností názorov na čas rozšírenie rodiny, a správania sa žalovaného, začal opakovane dopúšťať fyzického násillia s verbálnymi vyhrážkami ,ktoré bolo predmetom šetrenia policajného orgánu . Jeho konanie malo za následok vykázanie zo spoločného obydlija policajným orgánom a súdom. V dôsledku jeho konania sa ho žalobkyňa bojí, pôsobí to na ňu stresujúco s následnými adaptačnými poruchami. Bol u nej diagnostikovaný syndróm emocionálneho a psychického týrania a fobicko-úzkostná porucha. Pravidelne z dôvodu onemocnenia navštevuje psychologickú ambulanciu. Je preto možné usudzovať, že ďalšie spolužitie je pre žalobkyňu vzhľadom k prekonaným traumám neznesiteľné. Mimo listinných dôkazov skutkové tvrdenia žalobkyne potvrdzuje tiež uznesenie Okresného súdu zo dňa 12.9.2018 sp. zn. 21C 11/2018 v spojení s uznesením Krajského súdu v Prešove zo dňa 8.11.2018 , kde súd na základe návrhu žalobkyne o.i. nariadil neodkladné opatrenie nepribližovať sa k osobe žalobkyne do vzdialenosti 50 metrov. Nariadené neodkladné opatrenie je právoplatné a vykonateľné. Za daného stavu, súc si vedomý ústavného práva žalovaného vyplývajúceho mu z ust. čl. 20 a 21 a práva užívať svoj majetok podľa ust. § 123 O.z. , je daný zákonný dôvod na ochranu života a zdravia žalobkyne obmedzením žalovaného vo výkone týchto práv. Vzhľadom k nariadenému neodkladnému opatreniu zákazu približovania neprichádza do úvahy iba obmedzenie užívacieho práva žalovaného v dome k určitému vymedzenému priestoru. Súd preto vylúčil žalovaného z užívania domu

patriaceho do bezpodielového spoluvlastníctva, čím nie je spochybnené vlastnícke právo žalovaného k danej nehnuteľnosti.

15.Obranu žalovaného, ktorý poprel skutkové tvrdenia žalobkyne a tvrdenie, že nariadením neodkladného opatrenia zákazu priblíženia bol dosiahnutý účel žaloby, pretože samotné neodkladné opatrenie vylučuje žalovaného užívať nehnuteľnosť v čase, kedy ju užíva žalobkyňa, súd vyhodnotil ako účelový. V danej veci boli splnené zákonné podmienky pre vyhovieť žaloby vo veci samej. Žalobkyňa, na rozdiel od žalovaného svoje skutkové tvrdenia preukázala tiež listinnými dôkazmi, a to správmi policajného orgánu, rozhodnutím súdu v inej veci a lekárskou správou MUDr. Vaška.

16.Pretože odvolanie žalovaného nesmerovalo proti zamietavej časti prvostupňového rozhodnutia vo vzťahu k žalobcovi v druhom rade, ktorý sám odvolanie nepodal, pôvodný rozsudok súdu prvej inštancie uplynutím lehoty na odvolanie v tejto časti nadobudol právoplatnosť. Procesný návrh zástupcu žalobkyne týkajúci sa maloletého súd vyhodnotil ako právne neúčinný a samostatne o ňom nerozhodoval uznesením o zastavení konania.

17.V späťvzatej časti vo vzťahu k žalobkyni v prvom rade súd konanie zastavil s poukazom na ustanovenie § 144 a §145 CSP.

18.O trovách konania súd rozhodol podľa § 255,256 a 262 CSP. V časti žaloby o vylúčenie vstupu do obydľia bol žalobca plne úspešnou stranou. V späťvzatej časti žaloby o zákaze priblíženia sa žalovaného k žalobkyni súd uznesením zo dňa 12.9.2018 sp. zn. XXC XX/XXXX T. F. T. Ž. T. Ž. V. T. S. M. S. T. O.. Q. XXXX/XX D. C. a nepribližovať sa k ich osobám do vzdialenosti 50 metrov. Zároveň pod bodom II uložil povinnosť žalobkyni v 1./rade v lehote 30 dní podať žalobu vo veci samej, a to na vydanie zákazu priblíženia sa žalovaného k žalobcom a vstupu do obydľia. Na základe odvolania žalovaného proti rozhodnutiu o nariadení neodkladného opatrenia Krajský súd v Prešove uznesením zo dňa 8.11.2018 potvrdil uznesenie súdu prvého stupňa vo výroku I. o nariadení žalovanému nevstupovať do rodinného domu na O.. Q. XXXX/XX D. C. Z. T. G. Y. B. I.. S. D. S. D. XX I. Z. D. D. B. O. povinnosti žalobkyni v 1./rade podať žalobu na zákaz žalovaného vstupovať do obydľia. Zrušil uznesenie vo výroku o povinnosti žalobkyne v 1./rade podať žalobu vo veci samej na vydanie zákazu priblíženia sa žalovaného k žalobcom. Žalobca bol nútený podať žalobu v čase stanovenom súdom, ináč by neodkladné opatrenie, ktoré je platné aj v čase vydania rozhodnutia, stratilo účinnosť. Preto nie je možné konštatovať, že žalobca späťvzatím žaloby v tejto časti po vydaní rozhodnutia súdom druhej inštancie, ktorým bolo prvostupňové rozhodnutie zmenené, zaviniť zastavenie konania, pre ktorý dôvod by prislúchala náhrada trov protistrane. Vychádzajúc z vyššie uvedeného bol žalobca plne úspešnou stranou vo veci, v ktorej súd meritórne rozhodol a protistrane náhrada trov neprislúcha.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní od doručenia rozsudku na tunajšom súde vo dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že neboli splnené procesné podmienky, súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak sa týkajú procesných podmienok, sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie. Ak žalovaný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, žalobca môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.